

מישיבת נבש

מעייני חיזוק ואמונה מאוצרו של מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

לענו וקחי נא לך
קול "אודיע אמונתך"
בארה"ק - 08-30-20-666
בארה"ב - 605-477-7011
בלאנדאן 44-3003730634

פנימיות הפרשה | קרבנה
במשנת מו"ר שליט"א | אל נפשי

שאלות המוגשות | נפשי
לפני מו"ר שליט"א | בשאלתי

נִקְמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וּגּוֹי וּמִשָּׁה הָיָה רַעָה

מרגליות עתיקות יומין

זו היא גלות מצרים, חסרון הדעת וחוסר ההבנה בטיב הסחורה עתיקת היומין...

"כמובא מהבעש"ט שגלות בני ישראל במצרים תחת יד פרעה היינו שהיו משועבדים ל"דעת פרעה" שהוא בנימטריא עורף, היינו דעת הסטרא אחרא הנקראת עורף, היפך הדעת האמתית..."

וכמובא בזה"ק (בראשית קצ"ה) שפרעה ידע מ"אלקים" אבל לא ידע את "הוי"י", כלומר את שם 'אלקים' שהוא בגימ' "הטבע", זאת ידע והכיר, היינו שהכיר שהשי"ת ברא את

הטבע אבל סבר שעובד ה' את הארץ, וכפר בהשגחה פרטית, שהיא ענין שם הוי', היה הוה ויהיה, עשה עושה ויעשה לכל המעשים...

עד שבא משה שהוא ה"דעת דקדושה" - היפך דעת פרעה שאמר "לא ידעתי" את ה', ועל ידי האותות והמופתים גילה כי אני ה' בקרב הארץ, היינו ההשגחה הפרטית הקבועה על הארץ.

ודעת אמתית זה שהמשיך משה לעם ישראל במצרים, היינו דעת האמונה בהשגחה פרטית היפך דעת פרעה, נשנה ונכפל כמה פעמים בלשונות התורה, כמו בשמות (ח' י"ח) "למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ,

וכן (ט' י"ד) "בעבור תדע כי אין כמוני בכל הארץ", וכן (ט"ו) בעבור הראותך את כוחי ולמען ספר שמי ככל הארץ. היינו שכל ענין האותות והמופתים היה להראות את כח ה' המשיגה ושולט בכל הארץ תמיד, היפך דעת פרעה שלא האמין בכך, ואמר לא ידעתי את ה', וכנ"ל. וכן כל סיפור יציאת מצרים בתורה סובב על "ידעתם את ה'".

וכן מדייק הבעש"ט, שאחר שנאמר (שמות ב') וימת מלך מצרים כתוב "ומשה היה רועה", היינו שאחר הכנעת הערף דהיינו פרעה, מיד לאחר מכן נתגלה הדעת של משה רעיא מהימנא, והחלה התנוצצות הגאולה. כי העלמת הדעת האמתית והגלות הם ענין אחד ממש.

וזה היה כל מעלת גאולה יציאת מצרים, שמשא האיר להם את הדעת, והראה להם כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו, ועל ידי זה יצאו ממצרים מתחת יד פרעה בפועל ממש" (לקי"א ד"א ע' קא).

בחנות התכשיטים היתה פינת יקרת אליה פנו רק בעלי יכולת, מאחורי זכוכית כפולה נצנצו להם מרגליות בזהביות. כל אחת נשאה תעודה מיוחדת עליה הופיעו פרטיה וגלגוליה, גדלה וכמובן מחירה המפולפל.

אך כרעם ביום בהיר נפל דבר בישראל, בסמוך לחנות היוקרתית נפתחה חנות מתחרה, ואף בה הוצבה פינת יקרת מיוחדת, אלא שחידושים רבים היו בה, המרגליות שהוצגו בה היו בזהביות נוצצות ומרשימות פי כמה מאלו שבחנות הישנה, גדלם היה נכבד יותר, והפלא הגדול שמחירים היה הרבה יותר נמוך.

מעטים היו מי שהמשיכו לחנות הישנה שאיבדה את חינה, כשרובם הגדול העדיף כמובן לקבל סחורה משובחת ונאה בהרבה במחיר סביר וזול יותר.

רק לאחר זמן התגלתה התרמית - הקונים הטפשים גילו כי המרגליות המשובחות והנוצצות שבידם אינם אלא שברי זכוכיות חסרי ערך, ורק בעלי הדעת שהבינו את התרמית מראשיתה נותרו עם מרגליות שלא אבד חינם וערכם גם לאחר זמן...

מצרים האימפריה הגדולה בעולם, שיא הצלחות, שיא הכוחות, המאגדת בתוכה את כל כוחות הטבע יחד עם כוחות שמעל הטבע...

והנה מגיעים לתוכה פארציטישע אידן, יהודים מהדור הישן, כאלו המבינים רק שפה של אמונה, השגחה, שפה של "השלך על ה' יהיב... ותו לא!"

ושם מגלים חלקם חנות מצרית/מכשפית; נוצצת יותר, גדולה יותר, קלה להשגה וזולה יותר, כזו המבטיחה, קריירה, בטחון עצמי, ומעל הכל שההצלחה אך ורק בידיים שלך, כחי ועצם ידי... ותו לא!

מעטים הם הנשארים נאמנים לרכישת כללי החיים אך ורק בחנות עתיקת היומין. החנות החדשה, הנוצצת והמבטיחה, הקלה והזולה, סוחפת רבים רבים אל תוכה...

"וישראל שהיו בגלות מצרים, היו במיצר תחת יד פרעה, ודעתו הרעה שלטה עליהם, והיו אצלו בכור הברזל, עד שלא יכלו להעלות על דעתם שהשי"ת מלך ומושל בכל העולם בהשגחה פרטית מלאה עד אין סוף..."

• שאלה • בטבעי אני נוטה מאוד למידה המגונה של כעס, איך שייך להתגבר על זה ?

תשובה: בכל פעם שיש לך סיבה לכעוס, תגמור בדעתך שבעוד שבוע ימים בדיוק תכעס על עניין זה...

• שאלה • אני משיג ביישיבה חשובה, ואחד מהבחורים בתקופה האחרונה רוצה לקום באשמורת ולהתפלל כותיקין, ונסתפקנו אם לתת לו רשות על כך, היות והוא טוען שזה לא יהיה על חשבון סדרי הישיבה ?

תשובה: צריך לתת לו נסיון לתקופה קצרה ולבחון אותו היטב אם באמת אינו מפריע כלל לשאר היום, ואף שעל פי רוב בדרך כלל זה כן מפריע, חשוב לתת לבחור לראות את זה בעיניו, כי אם תיכף נעמדו לו בדרכו, אזי יאשים אותנו כל חיו שאנו מנענו ממנו להתעלות.

• שאלה • יש לי ב"ה ילדים טובים בדרך כלל, אך כשמגיע לשולחן השבת הם באופן קבוע מתחילים לריב זה עם זה ואינני מצליח לשלוט במצב?

תשובה: לקחת את אחד הילדים היותר חכם ומבוגר שבהם, ולדבר עימו בפרטות ולומר לו שהוא הרי חכם ומבין דבר והכל תלוי בו, שאם יתנהג כדבעי כולם ילמדו ממנו. ובאופן כללי להשקיע בהכנה לסעודת שבת, להכין סיפורי צדיקים עם מוסר השכל ולספרם לילדים בשבת טיט, כי זה הדבר שמשפיע עליהם יותר מהכל.

”בשביל זה נבראנו בזה העולם”

מתוך דא”ח ליל א’ דחנוכה תשפ”ה

אשרינו מה טוב חלקינו! זכינו להשתתף בשמחת קיום המצוה שתקנו חכמינו ז”ל ברוח הקודש להדליק נרות חנוכה, שעל ידי זה מתעלה כבוד ה'.
כי יש כח לנרות החנוכה לעורר ולהאיר את מלכות השם יתברך על כל העולמות, אפילו בשאול תחתיות ובמקומות הרחוקים ביותר, **נרות החנוכה מכריזים שיש בורא לעולם בכל הלבבות של בני ישראל**, בכל מקום שהם.

דא”ח לחבורת זקני אנ”ש שליט”א משומעי לקחו מימי בחרותם, בהשתתפות הגה”צ רבי שמואל משה קרמר שליט”א - ליל זאת חנוכה תשפ”ה

ענה הוא הזמן להמשיך אור - גילוי אלקות הוא האור, שמתגלה יותר שיש בורא לעולם, ואין עוד מלבדו, כל מה שנעשה בעולם, הכל על ידו ואיתו יתברך, בלעדו אנחנו כלום, הוא ית' אחד יחיד ומיוחד, הוא ברא את העולם והוא מנהיג את העולם עד הסוף, עד תכלית הפרטים ופרטי פרטים עד אין קץ ועד אין תכלית.

כמה שמאיר יותר האמונה הק' שאין עוד מלבדו, והכל השי"ת לבדו, זהו ענין האור, וכמה שמרגישים יותר את האור אזי שמחים ביותר, וקרובים יותר ויותר להשי"ת.

בשביל זה נבראנו בזה העולם, להיות במקום ההסתרה, ולהמליך אותו ית' שאין עוד מלבדו, **עד שיתגלה שהעוה”ז הוא ממש כמו בעוה”ב**, ועוד למעלה למעלה בקודש.

”צריך להודות להשי”ת על שנתאחדנו ביחד”

אין לשער מעלת ההתאספות בצוותא

בתוך הדברים פנה מו”ר שליט”א אל רבי אהרן לעבל הי”ו בנו של הרה”ח רבי יונה זי”ע ואמר לו:

אה! אצל רבי יונה ע”ה, ראו מה היא עבודת ה' בשמחה, בכל עת שהיה מדבר מהשי”ת היה הכל בבהירות נפלאה, ומתוך שמחה, ובדיחותא, באופן שהדברים היו נכנסים לתוך כל העצמות. אשרינו שזכינו להכיר אור יקר כזה, אמונה כזאת, תפילה עם אמונה, ועסק במשא ומתן עם אמונה, ולא לשכוח את השי”ת אפילו לא לרגע אחד. זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל. אמן.

מתוך דא”ח שנאמרו בהילולת מוהרנ”ת תשפ”ה

זהו שבחו של מוהרנ”ת, שהלא מדרגת רביה”ק היא מופלגת וגבוהה מאד, היחיד שהשיג משהו בגדולתו היה רבי נתן הקדוש, וזאת משום קדושתו הגבוהה למעלה מבני דורו. זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל.

יהי רצון שיהא מליץ ישר בעבורינו ובעבור כל כלל ישראל, וזוכה ללמוד ממנו יראת שמים, וערנסטקייט, ותפילה בכונה, וקרבת אלוקים כפי מה ששייך, זהו התיקון והעבודה הנכונה ביום היארצייט.

יש מאמר החכם אילוי ידעתי הייתי - אם אני משיגו הריני הוא בעצמו. ויש לומר שהשגתו של רבי נתן בגדולת רביה”ק היתה זה מעוצם הפלגת קדושתו הגדולה בלי קץ ובלי גבול.

רבי נתן השיג לפי ערכו - בוודאי לא בהשגה שלימה שאין עוד אחריה השגה - היתה לו השגה גדולה ברבינו, וזה מה שהביא אותו להתקשרות נוראה, ולקיים כל תיבה וכל רמז של רביה”ק, וכל זה מצד שהיתה לו השגה בגדולת רביה”ק בבחינת אילוי ידעתי הייתי.

’וירא בצר להם’

בעת אמירת ההגדה בליל הסדר תשע”ד אמר מו”ר: הכתוב אומר שכוונת פרעה היתה לצער את ישראל “למען ענותו בסבלותם” (שמות א, יא), כי פרעה התכוון למרוד בהקב”ה וכמו שאמר “לא ידעתי את ה'” רח”ל, כי הקב”ה אמר טרם ירידתם למצרים (בראשית מו, ד) “אנכי ארד עמך מצרימה” שכביכול הוא עצמו משתתף בצרתן של ישראל, על כן אמר פרעה “למען ענותו” דהיינו להקב”ה כביכול “בסבלותם” ע”י סבלות בני ישראל, כל כך היה מורד בהקב”ה.

(פסח תשע”ד)

’ויעבדו מצרים את בני בכרך’

הגר”צ פרידמאן שליט”א ראב”ד מסורת נכנס בקודש פנימה להתייעץ אודות נסיונות הזמן בארה”ק, ואמר לו מורינו הגה”צ שליט”א באש קודש: כתוב בוודו (ויש פרשת שמות) - שכאשר כלל ישראל ירדו למצרים - אילו לא היו נהנים מהם, לא היה להם שום שליטה על ישראל. כך למדתי אמש.

א' געוואלדיגער לימוד! [זהו לימוד עצום], אילו היו באים למצרים ולא נהנים מהם אז לא היה להם שום שליטה על כלל ישראל, כמה יהודים שרק היו (כלומר גם אילו היו פרים ורבים כמו שפרו ואף יותר לא היה למצרים שליטה עליהם). ואת זה לא מבינים היום, הכל מתחיל מלקחת כסף, כשאתה לוקח כסף אתה צריך לציית, שה' ירחם.

ז'בוטינסקי (ש”י) - היה או תקופת רָצֵב - והוא נתן לאכול ובכך הוא קנה את כל הבחורים. לאבי (ע”ה) היה שם חבר, אז הוא הוציא לו כף אורז עם שתי תפוחי אדמה. אבי לא לקח! (הוא הבין) אם אני יקח אז אני כבר חלק ממכם! - זה ממש מה שהזהר אומר שאם כלל ישראל לא היו נהנים מהמצרים לא היתה להם שום שליטה עליהם. א געוואלדיגע סייעטא צו די קנאים וואס זיי זאגן מען זאל נישט נעמען געלד ביי זיי.

(יום ה' ב' דר”ח אייר תשפ”ד)

’בני בכורי ישראל’

מיד בעת שירדו ישראל למצרים נתגלו ביפיים והדרתם, כי הרי ישראל בשרשם אינם עבדים כלל וכלל אלא הם “בני בכורי ישראל” בכוריו ובהיריו של מקום שרשם מהמקום הנעלה ביותר מראשית מחשבתו ית' כביכול, ועל כן הדבר הראשון שאמר השי”ת למשה שיאמר לפרעה היה: “בני בכורי ישראל”, ואף-על-פי שהם נתגדלו אצל השפחה במצרים במצב שאין קשה וירוד ממנו, מכל מקום לא איבדו את התואר “בני בכורי ישראל”, ולא זו בלבד הם עומדים לקבל את התורה מהקב”ה בעצמו, כי פנים בפנים דיבר ה' עמכם, ואז היו במצב עליון שאין נעלה ממנו, כי על כל דיבור ודיבור יצאה נשמתם, שהשתוקקו להיות נכללים בבורא העולם, עד שהוצרכו לטל של תחיה שיחיה אותם, ואכן דבר זה של עצם גדולתם הנשגבה של עם ישראל זה הוא דבר נצחי, כשם שכל ענין שבתורה הוא דבר נצחי, ושום כח שבעולם לא יוכל לקחת מהם את גדולתם ואת מעמדם ואת הבכורה שהעניק להם השי”ת.

(מתוך דרשת הכנה לפסח תשס”ד)

שוא שבראתי בעולמי

השאיפה! לחזק ולחדש את הלב היהודי - דאס אידישע הארץ! כי זאת עלינו לדעת בבהירות, שאין דבר שהוא נוגד יותר את לב היהודי - א אידישע הארץ - כמו פגם הברית אשר שנה ה' אלקינו!

אין לך חילוף גדול מזה!

אין לך חילוף גדול יותר של עולם הנצחי בעולם עובר כמו פגם זה! וכמו שהשאיפה הקדושה לקדושה היא תכלית הבריאה, שלתכלית זו נבראנו בזה העולם, להיות שותפים קדושים בתורה הקדושה שהוא תכלית הבריאה, כך לעומת זה הוא הפגם הזה שהוא ההריסה הגדולה ביותר!

ולא בכדי אמרו בזה"ק על מי שפוגם בזה אשר 'טב ליה דלא אִתְבְּרַי' (זהר תולדות קמ"ב), ועל זה היה דוד המלך צועק: 'הַעֲבֵר עֵינַי מִמְּרָאוֹת שׂוֹא' (תהלים קיט, לו), העבר מעלי את השוא הזה! כי כל כולו שוא! עס איז א שרעקליכער שוא! ער איז מוראדיג שטארק - אבער ער איז שוא! (הוא אכן חזק ביותר אך הוא שוא!).

לא לעבור על רצון השי"ת - במסירות נפש!

רביה"ק אומר (ליקו"מ רמ"ב) על רבי מתיא בן חרש (ראה תנחומא ישן, חוקת א') שהס"מ בעצמו בא אליו עם קליפה של 'חן של שקר' של אריק אנפין דקליפה, ורבי מתיא בן חרש הלך כנגדו במסירות נפש ממש! כי הס"מ לקח ממנו את הבחירה, ולכן עמד רבי מתיא כנגדו ואמר: אם אתה הולך במסירות אף אני אלך במסירות נפש בלי בחירה! ולכן סימא את עיניו שלא יהי לו בחירה לעבור על רצון הבורא!

ועל פי זה יש שפירשו אימרא שנונה על הפסוק הנ"ל 'הַעֲבֵר עֵינַי מִמְּרָאוֹת שׂוֹא' - נעם מיר צו מיינע אויגן! קח ממני את עיני כדי לא לראות שוא!

בזה אני יודע שאתה שלי!

ורואים אכן שחז"ל הקדושים שמו דגש על שמירת עיניים, ואע"פ שהזוהמא היא בכל האברים ובכל החושים, אפילו הכי הדגש היא על העינים, וכדאי בגמרא (סוטה ת.) "אמר רבא, גמירי דאין יצר הרע שולט אלא במה שענינו רואות!"

ובזה מבואר בטוב טעם דברי הירושלמי שאמרו (ברכות פרק א' ה"ה) "אמר הקב"ה, אי יהבת לי ליבך ועיניך, אנא ידע דאת ליי" - אם אתה מעניק ונותן לי את ליבך ואת עיניך, בזה אני יודע שאתה משל לי! ובוה שאתה תעשה מלחמה עמהם בזה אתה מנצח אותם ואתה שייך לחלקו יתברך!

המקום אשר שם הרוח שואב ללכת, שמה הולכים האופנים. ומבאר רביה"ק (ליקו"מ סי' א') שהאופנים הן הגופים, וסוף כל סוף מוכרח הגוף ללכת להיכן שהרוח שואב, ולא רק שהוא מוכרח לכך, אלא הרוח רוכב עליו ומוליכו שיגיע וילך להיכן שהוא שואב.

תיקון כל העולמות תלויים רק בנו!

ולפי מה שצריך להיות הוא - שהשי"ת יהא בעזרנו שאכן כך יהיה - שהשאיפה של כל אחד מיישראל תהיה לזכות לקרבת אלקים; ללימוד התורה הקדושה; לעבודת השי"ת; להמליכו וליחדו; כי זהו תיקונו של אדם עלי אדמות, בזה הוא ממלא תפקידו נאמנה ומקיים שליחותו, וזהו התיקון של כל העולמות התלויים בו!

אל המקום אשר שם הרוח שואב ללכת, שמה הולכים האופנים. ומבאר רביה"ק שהאופנים הן הגופים...

כי השי"ת תלה כביכול כל העולמות בורע ישראל! על כל אחד ואחד מיישראל - לא על שום אדם אחר!

אנו האחראים על העולם! על כל העולמות! זהו הנצחיות של כל אחד מיישראל וכך צריך להיות!

שאיפה נחושה במלחמה עם חלק הרע שבתוכנו וככל שהשאיפה נחושה וחזקה יותר, כך אנו נלחמים יותר עם הקליפות שבתוכנו, עם חלק הגוי שבתוכנו. כי בחטא עץ הדעת היתה קומה שלימה של אדם הראשון שכלל בתוכו כל הנשמות הקדושות, ולעומת זה היתה קומה של אדם בליעל, וע"י החטא נעשה עירוב טוב ורע והם נתערבו זה בזה בערבוב גורא ואיום, וזהו חלק הרע והגוי שבתוכנו ושכסביבותנו שאנו צריכים להילחם כנגדו תמיד, וכל שכן כהיום כסביבה שהאיר מורעל כל כך רחמנא ליצלן!

להחזיק ולחדש את הרוח דקדושה

ולכן צריך כסדר לטפל בזה, הן על ידי עצותיו הקדושים של רביה"ק, והן על ידי הדיבור הקדוש, לזעוק להשי"ת מעומק הלב: 'לָב טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן תַּדַּשׁ בְּקִרְבִּי' (תהלים נא, ב), להחזיק את הרוח דקדושה! האלטן דעם רוח! לחדש את הרוח! לחזק ולחדש את

להיות יהודי כשר שוה עולם הבא!

"ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהילתך". רבותי, אנו נמצאים בעולם הזה בדור ותקופה כזאת, שרק על זאת - להיות יהודי כשר אנחנו כבר שוים 'עולם הבא'.

ואבקש רשות לדבר דברי אגדה בעניני קדושה, אשר כלל ישראל עוסק בימים אלו בימי השובב"ם.

הנה על פי דברי רביה"ק (ליקו"מ ח"ב סי' פ"ג) נמצאו למדים שכל שברור ובהיר לו לאדם בחזקה הענין שצריך להיות שמור עד למאוד בקדושה במחשבה דיבור ומעשה, זהו 'צמיחת קרן משיח' שלו!

בני - היכן אתה!?

הגה"ח רבי אליהו חיים רוזין ז"ל - שזוכר לטוב פעלו הרב לבנות את בית מדרשו הגדול - היה מספר [- ומן הסתם הוא שמע זאת מהדוד הקודם], שבשכנותו של הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע היתה גרה משפחה אחת, ופעם אחת נפל טירוף הדעת בדעתו של אחד מבניהם - שהיה נער צעיר - לברוח אל הגויים, ואמו היתה משגחת עליו תמיד בכל עת עשרים וארבע שעות ביממה שלא יעשה מעשה שטות זה. למעשה בסוף הוא הצליח לברוח מהבית החוצה. האם שראתה זאת עמדה מחוץ לביתה בוכיה וצעקה בקול גדול: "זונעניו - וואו גייסטווי!" [בני, לאן אתה הולך?!].

כאשר צעקתה הגיע לאוני הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע הוא פרץ בבכי מר ואמר: "עלינו לקבל התעוררות גדולה מזה, כי למעלה שואל כביכול השי"ת את כל אחד מבני ישראל: לאן אתה הולך?! (אבות פ"ג מ"א)."

וואו גייסטו - לאן אתה הולך!?

הבחירה ביד האדם לבחור בטוב או בהיפך

כי הרי אנו כולנו 'בְּנֵי תְמוּהָה' (תהלים עט, יא) מהעולם הזה, אנו נמצאים בזה העולם כמה עשרות שנים ותו לא, שבמשך השנים הללו הבחירה נתונה ביד האדם, ביכולתו לקנות לעצמו חיים נצחיים ולהיות שותף כביכול להקב"ה במעשה בראשית, או לעשות חרבנות נוראים כאלו אשר 'טב ליה דלא אִתְבְּרַי' (זה"ק תולדות קמ"ב ע"א).

וזאת שואלים לו לאדם למעלה 'לאן אתה הולך?' אוואו גייסטו!?

הפסוק אומר ביחזקאל (א, כ) 'עַל אֲשֶׁר יִהְיֶה שֵׁם הָרוּחַ לְלֶכֶת וְלֵאמֹר שְׁמָה הָרוּחַ לְלֶכֶת וְהָאֹפְנִים יִשְׂאוּ לְעַמְתָּם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאֹפְנִים, שָׁל

פרנסה קלה ונקיה

ב"ה יום ה' ח' ניסן פעה"ק ירושלים ת"ו בב"א תשכ"ט

לחפש לך פרנסה טובה אחרת, "ותשועה ברב יועץ". ואם היית תקיף בדעתך לעזוב את הפרנסה הזו ולחפש אחרת אין זו עצה עקומה, כמו שאמר לך יד"נ ר' ... שליט"א, אולם קשה ליעץ לאחר עצה בשעה שאינו תקיף בזה, הגם שברור לי שלא תמות ברעב ח"ו אם היית מקיים עצתו, אבל אני איני יכול ליעץ עצות תקיפות, ועצתי הנ"ל הוא חצי עצה ויותר קלה, ולאט לאט בהתחזקות ברוחניות ובגשמיות, וקוה אל ה' שיושיע לך מכל הצרות העוברים עליך.

וכאשר ראיתי פעם בשיר האבן עזרא, על הצרות העוברים על האדם ח"ו שלא להתבהל מזה, כי אם להתפלל ולקוות להשם "כְּאִשֶׁר יִתְּנוּ כֶן יִסְעוּ" (במדבר ב, יז), והעיקר להמתיק את הכל ע"י שמחה שלא להפגע ח"ו ע"י עד שיעבור הזעם, ולא להנתק ח"ו מהשי"ת ומהתורה ומהצדיק על ידי כל זה, כי אם להיפך, שזה יגרום להתקרב להשי"ת וכו', ועי"ז יתהפך הכל לטובה, ויפתח ה' לך את אוצרו הטוב ברב ברכות ושובע שמחות, בשפע רב עד בלי די, כאוות נפשך ונפש ידיך הדו"ש וטובתך והצלחתך בלב ונפש חפצה.

יעקב מאיר שכטער

ונחזור לענינינו, מהגר"א מווילנא מובא (וכרוך יעקב יוסף מערכת ל'), שללמוד שער הבטחון בחובת הלבבות זהו סגולה לבטחון אולי תנסה עצה זו.

ולמעשה בודאי אתה צריך לתת לב להשתדל שתהי' לך פרנסה יותר קלה ונוחה, כי זה הוא עצת פרעה שאמר "תִּכְבֹּד הָעֶבְרָה" (שמות ה, ט), אולם עד אז "הוי נוח לתשחורת" (אבות פ"ג, משנה יב) שבעת שעובר על האדם בחיי שחור ותשחורת, צריך שיהיה נוח בישוב הדעת (כך ראיתי בספר נוצר חסד מהרה"ק מהר"א מקאמארא וי"ע), ותחשוב בעצמך שלא כל-כך קשה כמו שמדת העצבות מכבדת עליך, כי רבינו גילה את הסוד מה שאמר דוד המלך עה"ש "בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִי" (תהלים ד, ב), שכשמסתכלים בהצר, רואים שגם שם יש הרחבה.

וקצת תתפלל להשי"ת בכל יום ע"ז, שיומין לך פרנסה יותר נוחה וקלה ויותר שפע, ע"י אמירת תהלים איזה קאפיטל בכל יום, או מעט שיחה לקונן בכל יום, וקצת תקבל באהבה לישועות הנפלאות שתזכה עי"ז, וקצת תסבול, וכמו שמביא מוהרנ"ת (ליקוטי עצות סבלנות אות יא) מאמר החכם: הסבל הוא תרופה למי שאין לו תרופה, ועי"ז תוכל לאט להתייעץ עם ידידים ואהובים

ב"ה יום ה' כ"ה מרחשון תשל"ק פעה"ק ירושלים תובב"א.

לאדם" (שמות ד, יא) ואז נמשך להאדם "ראה קדושה' ונתעלין היראות הנפולות ליראת השם, ע"ש.

הדו"ש וטובתך והצלחתך בגו"ג, ודרוש בשלום כל החברים

יעקב מאיר שכטער

בליקו"מ ח"ב סימן ע"ז כותב רבינו, שכל אחד יש לו צער בכל יום, ועל ידי קדושת האכילה נמתק הצער, והיפך ח"ו יוכל להמשיך עי"ז צער גדול והשתלשלות אל הסטי"א ח"ו. ועי"י אכילה בקדושה או הפה בבחינת אדם, בבחינת "מי שם פה

סיפורים ולקחיהם | מאת מו"ד שליט"א

נפשות חסידיו

ניצוץ אחד! | ניצוץ קודש ממאמרי ומכתבי מורינו שליט"א

מצרים במצב של 'בן המלך וכן השפחה שנתחלפו, המצריים המירו את עם ישראל מבני מלכים לעבדים נרצעים, ולכן כאשר הגיעה השעה לגאלם, חפץ הקב"ה לגלות את אהבתו השורשית והנצחית לעמו ואמר: "בני בכורי ישראל", כלומר שלא תטעה בעצמך כי אתה "עבד" אלא גם עתה הנך "בני".

ולא נסתפק הקב"ה רק בזה, אלא מיד התחיל להכינם ולקרנם לתכלית האהבה שגלויה היתה בקבלת התורה שאז היה בחי פנים בפנים דיבר ה' עמכם, ואז הכירו את עצמותם ומהותם שאינם "עבדים משוחררים" אלא "בנים" - בני א-ל חי.

אמרו פעם לפני הצמח צדק זצ"ל 'הגדרה' על חידושה של תורת החסידות; עד להתגלות אור החסידות הייתה צורת המלחמה עם היצר, כאחד הסוגר בידיו את פי הכלב לבל ישכנו, שהיה חייב לאחוז בו כל היום. והחידוש בדרך החסידות הוא ששוכרים את שינוי מעיקרם. נענה הצמח צדק ואמר: לא כן הוא, אלא על ידי החסידות מבטלים את עצם הכלב... 'ער ווערט גאר אויס הונט'...

הבשורה הראשונה שנצטווה משה רבינו מפי הקב"ה להגיד לפרעה אודות גאולת בני ישראל מארצו, היתה (שמות ד כ"ב): "בני בכורי ישראל". כי בני ישראל שרוים היו בגלות

הצילה מק כלב חידתי

העולם בנוי
ומושתת
על פי כללי
האמונה -
לפיכך בלא
אמונה אין
לאדם שום
חיות כלל!